

ที่มีภาวะนี้มักจะมีปัญหาทางจิตใจและอารมณ์ เช่น ภาวะวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า หรือ บุคลิกภาพผิดปกติ เป็นต้น ซึ่งอาจเกิดขึ้นก่อนหรือภายหลังจากการเกิดอาการเหงื่อออกเป็นเลือด“ที่มีภาวะนี้มักจะมีปัญหาทางจิตใจและอารมณ์ เช่น ภาวะวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า หรือ บุคลิกภาพผิดปกติ เป็นต้น ซึ่งอาจเกิดขึ้นก่อนหรือภายหลังจากการเกิดอาการเหงื่อออกเป็นเลือด”

ภาวะเหงื่อออกเป็นเลือดมีจริงหรือคะ แล้วเกิดจากสาเหตุใด มักจะพบในเด็กที่มีลักษณะเช่นไรคะ อยากทราบวิธีสังเกต จะได้ไวคอยดูแลลูกคะ
มีข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์และสื่อโทรทัศน์ เกี่ยวกับผู้ป่วยที่เป็นเด็ก

นักเรียนมีเลือดออกทางผิวหนังโดยไม่ทราบสาเหตุ ทำให้ผู้ป่วยเองก็ตกใจ เพื่อนๆ หรือครูอาจารย์ที่โรงเรียน ก็ตกใจไปตามกัน ดังนั้นจึงเป็นอีกโรคหนึ่งที่เรามาเรียนรู้ป้องกันเพื่อดูแลให้ลูกเช่นกันคะ

สำหรับโรคภาวะเหงื่อออกเป็นเลือดนั้น หรือชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Hematohidrosis เป็นภาวะที่มีเลือดออกจากรูขุมขนที่ผิวหนังที่ไม่มีร่องรอยบาดแผลใดๆ ซึ่งสามารถพบเลือดออกได้ตามบริเวณต่างๆ ของร่างกาย เช่น หนึ่งศีรษะ ฝ่ามือ หลังมือ หน้าผาก ใบหน้า ซอกพับ หรือดวงตา เป็นภาวะที่พบได้น้อยมาก แต่มักสร้างความตื่นตกใจและความเครียดต่อผู้ที่ เป็นและผู้พบเห็น

สาเหตุของการเกิดภาวะนี้ปัจจุบันยังไม่เป็นที่ทราบแน่ชัดคะ แต่อาจจะพบความสัมพันธ์กับภาวะความเจ็บปวดทางร่างกาย เช่น โรคประจำตัวที่เป็นโรคเรื้อรังบางชนิด การออกกำลังกายอย่างหนัก การมีประจำเดือนผิดปกติ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสัมพันธ์กับภาวะทางจิตใจ เช่น ความเครียด หรือภาวะทางอารมณ์ที่รุนแรง รวมถึงยังมีความเชื่อเกี่ยวกับภาวะเหงื่อออกเป็นเลือดกับความเชื่อทางศาสนา

นอกจากนี้ในผู้ที่มีการเหงื่อออกเป็นเลือดบางราย จะมีอาการเจ็บหรือปวดแสบบริเวณที่มีเลือดออกนำมาก่อน บางราย อาจมีอาการใจสั่น หน้ามืด คล้ายจะเป็นลมในขณะที่มีอาการ เลือดที่ออกอาจจะเป็นเลือดแดงสด หรือน้ำสีแดงจาง อาจมีกลิ่นคาวเลือด ปริมาณมาน้อยแตกต่างกัน และสามารถหยุดได้เองในเวลาไม่นาน สิ่งที่สังเกตได้คือ ผู้ที่มีภาวะนี้มักจะมีปัญหาทางจิตใจและอารมณ์ เช่น ภาวะวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า หรือ บุคลิกภาพผิดปกติ เป็นต้น

ซึ่งอาจเกิดขึ้นก่อนหรือภายหลังจากการเกิดอาการเหงื่อออกเป็นเลือด โดยส่วนใหญ่ผู้ที่มีภาวะนี้จะตรวจไม่พบความผิดปกติจากการตรวจร่างกายหรือการตรวจเพิ่มเติมทางห้องปฏิบัติการใดๆ การรักษภาวะเหงื่อออกเป็นเลือดนั้นขึ้นอยู่กับสาเหตุคะ หากในรายที่ตรวจไม่พบสาเหตุใดๆ

การรักษาจะเป็นการรักษาตามอาการและการรักษาปัญหาทางจิตใจควบคู่กันไป ไม่มีการรักษาที่จำเพาะ ผู้ที่เป็นโรคนี้มักมีอาการอยู่ระยะหนึ่ง ซึ่งอาจมีอาการหลายเดือนจนถึงหลายปี แล้วอาการเหล่านี้มักหายไปได้เอง

ดังนั้นจึงควรสังเกตเด็กๆ ว่ามีภาวะดังกล่าวหรือไม่ มีลักษณะการไหลของเหงื่อเช่นใด ลักษณะของสีเหงื่อเป็นอย่างไร รวมถึงสังเกตอาการต่างๆ ของลูก เพื่อจะได้ช่วยเหลือได้ทันทีค่ะ”

รศ.พญ.รังสิมา วณิชภักดีเดชา
ประชาสัมพันธ์
สมาคมแพทย์ผิวหนังแห่งประเทศไทย